

ת"פ 63362/01/22 - מדינת ישראל נגד מרעי ביתם

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 63362-01-22 מדינת ישראל נ' ביתם

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מרעי ביתם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 24.8.20 עת שהה הנאשם בפארק אכזיב ניגש אליו פקח וביקש ממנו לסגור את המוזיקה שהשמיע (להלן - הפקח). הנאשם סירב לעשות זאת ואמר לפקח "סע סע, אל תתקרב אליי לך לאנשים אחרים". לאור כך הגיע למקום קצין משטרה (להלן - הקצין) אשר ביקש מהנאשם להזדהות אך הוא סירב לעשות זאת, התלהם, כינה אותו במילות גנאי, לרבות "ערבי מניאק" וביקש מהקצין לעזוב את המקום תוך שהוא אוחז בידו כיסא, מניף אותו באוויר ומשליכו בחוזקה ארצה. כן איים הנאשם על הקצין בכך שאמר "יהיה ירי פה, נשבע, אני אשרוף את כולכם" ואיים על הפקח בכך שאמר לו "אתה לא תלך מפה, אף אלוהים לא יעזור לך". לאור כל זאת עוכב הנאשם ובתחנת המשטרה איים פעם נוספת על הקצין והפעם בפגיעה בפקח באומרו "אם אלך לקישון יהיה לו בעיות".

2. להשלמת התמונה יצוין שהודאת הנאשם באה אגב הסדר טיעון במסגרתו הודה בכתב אישום מתוקן והוסכם בין הצדדים כי המאשימה תעתור לעונש מאסר למשך תשעה חודשים, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, בעוד שההגנה תטען באופן חופשי.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן הגיש תסקיר בו פורטו נסיבות חייו של הנאשם, עליהן לא אחזור מטעמים של צנעת הפרט (ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)). בתמצית ייאמר כי הנאשם בן 38, רווק העובד בעסק משפחתי בתחום העפר. ביחס לביצוע העבירות קיבל הנאשם אחריות, הביע חרטה והפנמת הפסול והסביר שהיה נתון אותה עת בתקופה קשה ותחת השפעת אלכוהול וכי חווה את הפניה כמזלזלת. שירות המבחן התרשם שהנאשם זקוק לטיפול בתחום ניהול קונפליקטים ויחסים בין אישיים, אך הוא לא ראה צורך בכך ולכן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית והומלץ להטיל מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית שיש בה לחדד את גבולות המותר והאסור. אציין

שלאחר הגשת התסקיר דחיתי בקשה לקבלת תסקיר משלים.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב והשלים טיעון על פה. נטען כי מדובר באיומים חמורים על אנשי חוק במסגרת תפקידם ומכאן החומרה הגלומה במעשים. לאור כך עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנתה המאשימה לתסקיר שלא המליץ על טיפול וביקשה להטיל 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה שגבולו התחתון הוא מאסר מותנה. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען שהעבירה בוצעה לפני כשלוש שנים וכתב האישום הוגש לאחר שנה וארבעה חודשים. כן נטען שמאז ביצוע העבירה לא עבר הנאשם עבירות נוספות וכי הבין את חומרת המעשה והצורך בתיקון דרכיו. עוד נטען שהנאשם כבן 38 ותומך בבני משפחתו כך שענישה בדרך של עבודות שירות תפגע בו כלכלית. לאור כך ביקש הסנגור להסתפק בענישה מותנית.

6. הנאשם בדבריו האחרונים הביע צער על מעשיו והתנצל.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

7. במעשיו פגע הנאשם בביטחון הציבור ובאוטונומיה של הפרט. במקרה זה הופנו האיומים כלפי פקח וקצין משטרה וקיים אפוא ערך נוסף שנפגע והוא הפגיעה בשלטון החוק וביכולת רשויות אכיפת החוק. למלא את תפקידם ללא מורא פן יפגעו. בעניין זה אפנה לדברים שנאמרו בע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' מוסא** (20.9.2010):

"משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל ... שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים לנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבור".

8. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, אציין שמדובר באירוע בריונות המבטא היעדר מורא מהדין, אשר אנשי רשויות אכיפת החוק הם נציגיו בשטח. האירוע כלל איומים קשים ובוטים ובכלל זה התנהגות מאיימת וכוחנית ואיום ברי. הנאשם לא התעשת גם לאחר עיכובו ואף בתחנת המשטרה המשיך בהתנהגותו המאיימת.

9. עבירות המטילות מורא כלפי שוטרים ונציגי מערכת אכיפת החוק מחייבות ענישה הולמת שיש בה לבטא את הצורך בהגנה על ציבור זה לבל יירתעו מביצוע משימתם וידעו שבתי המשפט מעניקים להם הגנה מפני אלו המבקשים לרפות את ידיהם. באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה מושגת אף הגנה על הציבור הרחב שהרי גורמי אכיפת החוק אמונים על ביטחונם. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת אפנה למקרים הבאים: רע"פ 2014/21 **אביהו חיון נ' מדינת ישראל** (22.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר בכך שצפר לניידת משטרה שעצרה בכביש לפניו וכשניגשו אליו השוטרים איים עליהם. על הנאשם הוטלו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבקש מידתי"; עפ"ג 14791-02-22 **מוסא מוחמד עלי נ' מדינת ישראל** (18.5.2022), בו הוטלו על נאשם ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות (הכוללים הפעלת מאסר מותנה) לאחר שהורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר, בכך שבעת שהיה מאושפז התנהג שלא כראוי בבית החולים ומאבטח במקום הזעיק את המשטרה. שוטר שניגשה אליו ביקשה שיזדהה והוא בתגובה קילל אותה, איים עליה וירק לעברה. נקבע כי מתחם הענישה נע בין חודש מאסר בפועל ועד שמונה חודשי מאסר בפועל; ע"פ 28726-12-14 **ויאצסלב לוקובסקי נגד מדינת ישראל** (19.2.2015), בו נדחה ערעור נאשם שנידון ל-60 ימי מאסר בעבודות שירות בגין עבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. במקרה זה איים הנאשם על שוטר ולאחר שהאחרון הודיע לו שהוא מעוכב, הפריע לו תוך שנצמד אליו, הניף את ידו לעברו ואחז בחוזקה במכנסיו. הנאשם המשיך לאיים על השוטרים בניידת ובתחנת המשטרה.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות, בנסיבות ביצוען, נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. קביעת עונשו של הנאשם מצריכה הכרעה בין עמדות הצדדים: המאשימה, העותרת לעונש מאסר ממושך בעבודות שירות; וההגנה, העותרת להסתפק בעונש מאסר מותנה. אכן, גבולו התחתון של מתחם הענישה שקבעתי הוא מאסר מותנה, ואולם, השאלה היא אם קיימים נימוקים משמעותיים להסתפק בענישה המצויה בגבולו התחתון של המתחם שהרי "כדי שייגזר עונש בקצה התחתון של המתחם נדרשות נסיבות מקלות לזכותו של נאשם, הגוברות על הנסיבות החמורות הקיימות" (ע"פ 3244/22 **מדינת ישראל נ' ערן**, פסקה 17 (20.9.2022)).

12. כנסיבות המטות את הכף לקולה ניתן למנות את ההודאה שביטאה חרטה וקבלת אחריות. כן ניתן למנות את השיהוי שבהגשת כתב האישום וחלוף הזמן הכולל, במהלכו לא שב הנאשם לחטוא. מנגד, לכף החובה, ניתן לציין את העבר הפלילי, אם כי הוא קל יחסית ואף התיישן. כן יש להביא בחשבון שהנאשם לא ראה צורך בטיפול הגם ששירות המבחן ציין שהוא זקוק לטיפול בנושא שליטה בקונפליקטים ויחסים בין אישיים שאחרת קיים סיכון להישנות עבירות. שיקול זה הוא בעל משקל לא מבוטל.

13. בהביאי בחשבון את מכלול השיקולים, סברתי שאין מקום להסתפק בגבולו התחתון של מתחם הענישה אלא נכון להטיל ענישה המבטאת את עיקרון ההלימה וההרתעה. עם זאת, לצורך קביעת היקף העונש אביא בחשבון את מכלול השיקולים לקולה שפורטו לעיל וכן את הפגיעה הכלכלית שתגרם בשל עונש בעבודות שירות.

14. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר. הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. המועד שנקבע בחוות הדעת חלף ולכן ימציא הממונה בתוך 14 יום מועד חדש להתייצבות.

מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ג. בשל עונש המאסר שהוטל אני נמנע מהטלת קנס.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.
הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ד, 07 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.